

Uit de preek van paus Franciscus op het hoogfeest van de HH. Petrus en Paulus - 29 juni 2022

«Wij ervaren nog een innerlijke weerstand waardoor wij niet in beweging kunnen komen, vele weerstanden. Soms worden wij, als Kerk, door de luiheid overwonnen, wij blijven liever zitten en kijken naar die paar zekerheden die wij nog hebben, in plaats van op te staan en naar de nieuwe horizon te kijken, naar de open zee. Wij zitten vaak in de gevangenis van de gewoonte, bang voor veranderingen en gebonden door de ketting van onze gewoontes. Maar zo glijdt men tot de geestelijke middelmatigheid, zo loopt men het gevaar genoegens te nemen met het rondkomen in het pastoraat. Het enthousiasme voor de missie verdwijnt en wij zijn niet meer vitaal en creatief, maar lauw en onbeweeglijk. [...]

Maar wij zijn geroepen om een Kerk te zijn die opstaat, niet een Kerk die op zichzelf gericht blijft. Wij zijn geroepen om verder te kijken, om uit onze gevangenschap te komen en de wereld tegemoet te gaan. Wij hebben de moed nodig om de deuren te openen. [...]

Wij zijn geroepen een Kerk te zijn zonder kettingen en muren, waarin iedereen zich ontvangen en welkom kan voelen, een Kerk waar men naar elkaar luistert, in dialoog met elkaar blijft, onder het enige gezag van de Heilige Geest. Een Kerk die vrij is en nederig, die geen vertraging loopt tegenover de huidige uitdagingen, die niet in haar “heilige hok” blijft steken, maar de passie bezit het Evangelie aan allen te brengen. Een Kerk die allen ontvangt, want in de Kerk is ruimte voor allen! Vergeet dit woord niet: allen!»

